Image not found or type unknown

Lynn Miles and The Tumbleweeds (Joey Wright & Rebecca Campbell)

Saturday 14 Mar 2026

Image not found or type unknown

Lynn had besloten om niet meer buiten Canada te toeren. Voor haar fans waaronder veel trouwe In the Woods bezoekers en voor ons een teleurstellende boodschap. Soms gaan de dingen anders. Lynn meldde tot ons grote genoegen dat ze de oversteek toch nog een keer gaat maken. Op zo'n korte termijn komt er nog al wat logistiek regelwerk kijken. Zeker als de locatie ook een eigen strakke programmering heeft. Maar samenloop van afzeggingen en dergelijke maakt dat het lukt. Het moet zo zijn. Deze keer brengt ze The Tumbleweeds mee bestaande uit; Joey Wright en Rebecca Campbell.

Lynn staat al op ons podium vanaf het prille begin van In the Woods en we hebben haar in vele hoedanigheden mogen aanschouwen onder andere samen met landgenoot Lynne Hanson.

Haar teksten en prachtige stem hebben haar al terecht de nodige nominaties opgeleverd zoals meerdere keren de Juno Award (prestigieuze Canadese prijs voor muzikanten). Er komt vlak voor de start van de toer in februari 2026 een nieuw album uit!!

"Lynn Miles has the kind of voice that insists that you pull the car over. Call the radio station. Change your citizenship. Buy a home in Toronto. She's been blessed with such a drop dead beautiful honey smooth voice that it's impossible to not fall in love with it. It rides along the ebb and flow of a gifted sense of melody. She's the kind of lyricist that renders whatever heartache you feel into something both beautiful and aching. She also is extremely funny. Like she's carrying an antedate to inject you with between songs to cure you of the snake bite".

Ellis Paul

A Glorious Return.

Het was al even geleden dat we Lynn op ons podium mochten verwelkomen. Covid, zaken op het persoonlijke vlak en het vele toeren moe waren redenen voor de lange afwezigheid. Op wat sporadische contacten na, waren we toch wel benieuwd hoe het nu met Lynn was. Naast die paar jaar ouder en veel om te bij praten, was ze nog precies zoals we al haar jaren kennen. En dat is in haar geval een compliment. Professional en muzikant in hart en nieren. Sociaal en geïnteresseerd in de medemens en behept met een scherpe observatie en als gevolg hiervan aanstekelijke wat ironische humor. Kortom ze was weer terug en er moet natuurlijk een optreden worden gedaan, dus veel te kort om bij te praten met dat 'familielid' uit het verre Canada.

Lynn vult de avond makkelijk in haar eentje met zang, gitaar, harmonica, piano en scherpe intro's dat weten van al die jaren dat ze bij ons heeft gespeeld. Vanavond werden we extra in de watten gelegd door dat ze twee begeleiders had mee gebracht. Joey Wright, virtuoos op de snaren en grote kennis van diverse rootsmuziek. In Ottawa organiseert hij diverse clinics en jaarlijks een groot Blue Grass festival. In de eerste toegift van de avond liet Joey ons solo nog even zien hoe instrument beheersing eruit ziet. Hij vertelde dat zijn invloeden divers zijn van Bill Monroe, Duke Ellington tot Bach. Rebecca Campbell een veteraan die als zangeres aan over de vijfhonderd producties over de hele wereld heeft bij gedragen woont inmiddels In Toronto. Naast haar close harmony, waar Lynne verwees naar de Louvin Brothers en haar backing vocals liet ons ook nog eens solo zien wat ze in huis had. De song "I'm Still Here'' gebaseerd op vijf en veertig jaar vriendschap met Lynn maakte grote indruk. Na haar verhuizing draaien de dames hun hand er niet voor om vijf uur te rijden om elkaar te bezoeken. Dan maken ze zich hier druk over een uurtje rijden naar een gig, merkte Lynn op. Ze memoreerden hoe ze op Wereld Vrouwen Dag, samen op ironische wijze het van Dusty Springfield bekende "Wishin'And Hopin' "hadden gezongen. Lynn voegde toe dat kickin'and pushin' beter had gepast. Maar dan was de ironie verloren gegaan. Hilarisch was de Bob Dylan imitatie van Lynn in de song "Main Street". Dit naar aanleiding van recensies die deze song Dylanesque hadden genoemd. We kregen ook nog wat levensadviezen van haar. Nooit daten met een singer-song writer ze breken je hart en dan schrijven ze er een song over vol zelfbeklag. Ook Over You, ging over de ervaring van een gebroken hart. Insiders dachten te weten over wie het ging toen ze het had over als een singer songwriter die een relatie aan gaat met een andere singer song writer. Maar dat is voor de gossip channels het heeft in ieder geval prachtige muziek op geleverd. De samenwerking op het podium straalde van plezier en elkaar op zoeken in wat jam achtige samenwerking. Lynn eerde in haar woorden "de lieve Merle Haggard" met een song, en is niet blind voor sociale en politieke keuzes in "Refugee"

Met een staande ovatie werd een toegift afgedwongen en na een instrumental van Joey, kregen we een laatste song. Met een buiging nam het trio afscheid van een weer staande ovatie van het enthousiaste publiek.

Ja Lynn, al zien we je acht jaar niet, waar ze zich overigens meerdere malen voor verontschuldigde, je blijft een ras muzikant! Bij het afscheid spraken we af dat ze nooit meer zo lang weg mag blijven! Want ook als we je vaker mogen verwelkomen is het in jouw geval. "A Glorious Return."

1:Sky Is Not Blue

2:Night Owl

3: A Song About It

4:Merle

5:Hide Your Heart

6:How To Be Alone

7:Fearless Heart

8:Main St

9:Moody

1:A Heart With Its Light In For A Penny

2:My Road

3:This Is The Night

4:Refugee

5:I’m Still Here (Rebecca Campbell)

6:Over You

7:Black Flowers

8:We’ll Look For Stars

9:GS Instrumental (Joey Wright)

10:Old Soul

All songs written by Lynn Miles unless otherwise noted.

Lynn Miles| Vocals, Acoustic Guitar, Piano, Harmonica

Rebecca Campbell/ Vocals, Harmony Vocals, Backing Vocals

Joey Wright/ Mandolin, Acoustic Guitar

www.lynnmiles.ca